

CEUMAR

Braziliaanse 'worldfolk'

CEUMAR WOONT AL ENIGE TIJD IN AMSTERDAM. NA EEN AANTAL BIJZONDERE ALBUMS BLEEF HET ANDERHALF JAAR STIL ROND DE BRAZILIAANSE ZANGERES/GITARISTE, DIE DE TIJD NAM OM TE WENNEN AAN ONS LAND. DE STILTEPERIODE VERWOORDDE ZE IN DE SONG *SILENCIA*, TEVENS DE TITEL VAN HAAR NIEUWE ALBUM. ZE NAM DAT OP IN SÃO PAULO, ONDER DE MUZIKALE LEIDING VAN DE FRANSE CELLIST VINCENT SEGAL.

muziek op *Silencia* is onmiskenbaar Braziliaans, maar niet traditioneel – 'worldfolk' zou een goede benaming zijn. "Ik hou van de Braziliaanse volksmuziek, probeer de ritmes te volgen zoals coco, choro en samba. Maar ik wil nieuwe songs schrijven, nieuwe verhalen vertellen. *Justo* is een samba-cansão, de sfeer is melancholiek, dat hoort zo! *Levitando* is modern met een reggaetwist. Van te voren had ik dat niet zo bedacht. Ik had de tekst, een basismelodie en liet die aan de musici horen. Zij zeiden: 'Let's groove'"

Johan Maurits van Nassau

Navegador schreef Ceumar voor haar partner: de Nederlandse saxofonist en NTR-radiomaker Ben Mendes (The Eminent Stars). Ik zing in dit lied over Mauricio van Nassau, die met een schip naar Brazilië kwam (Johan Maurits van Nassau, in de zeventiende eeuw gouverneur van Nederlands-Brazilië, red.). Het is symbolisch voor hoe hij mijn hart veroverde."

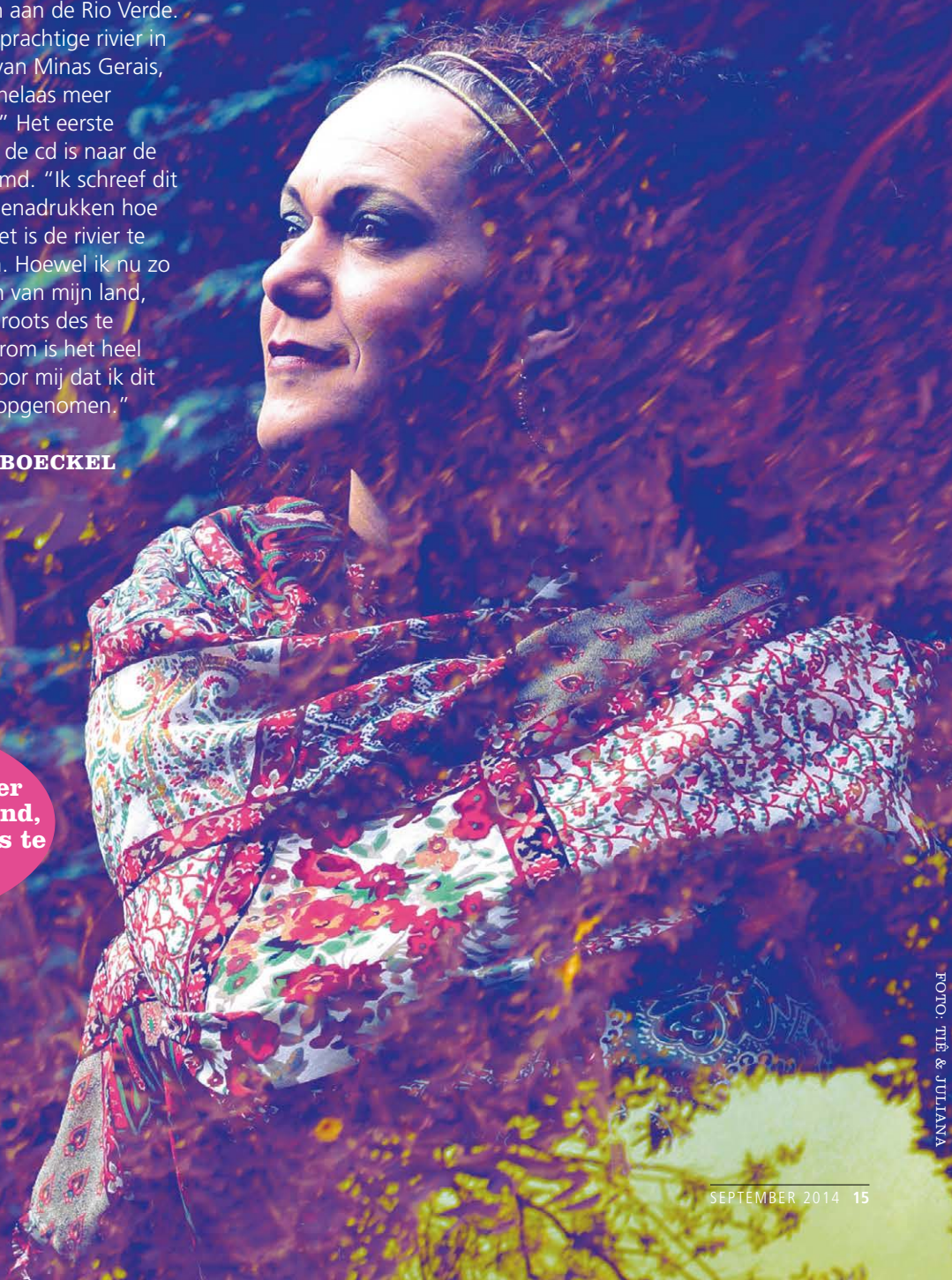
Met Ben gaat Ceumar regelmatig terug naar Brazilië, waar

ze verblijven aan de Rio Verde.

"Het is een prachtige rivier in het zuiden van Minas Gerais, maar raakt helaas meer vervuild nu." Het eerste nummer op de cd is naar de rivier genoemd. "Ik schreef dit lied om te benadrukken hoe belangrijk het is de rivier te beschermen. Hoewel ik nu zo ver weg ben van mijn land, voel ik mijn roots des te sterker. Daarom is het heel belangrijk voor mij dat ik dit album heb opgenomen."

RIK VAN BOECKEL

"Hoewel ik nu zo ver weg ben van mijn land, voel ik mijn roots des te sterker"

Cd's

geluiden die we ongewild uitslaan tijdens de slaap. Je zou haast zeggen een voor de hand liggende bron voor een stemartiest, maar daarvan moet je nog wel iets origineels maken zonder het contact met het herkenbare te verliezen. Blonk kan dat doordat hij een enorm arsenaal aan klanken combineert met een ritmisch bewustzijn dat ze vertaalt in spannende fraseringen. Die bestaan niet uit woorden, maar uit fantasietaal of pure klanken. De opbouw van het album is zodanig dat het een hoorspel lijkt waarin de verschillende stadia van de slaap en droom of nachtmerrie aan de orde komen. Soms is het komisch wanneer de stem in combinatie met de elektronica een Doctor Who-achtig effect produceert in *Midnight Knock*. Vaker is de muziek echter verontwaardigend, intrigerend, intiem en herkenbaar tegelijk.

Ken Vos

Ceumar

Silencia

Circus Produções

Culturais

BRAZIL/WORLD FOLK

**** 1/2

De Braziliaanse zangeres/gitariste Ceumar bracht in 2001 haar eerste album *Dindinha* uit met een prachtige titelsong. *Na Sempre Viva* (2003), *Acheu*

(2006), *Meu Nome* (2008) en het livealbum met Mike del Ferro (2010) is hier nu het lyrische *Silencia*. Geen mix met jazz zoals met Mike del Ferro, maar authentieke Braziliaanse muziek uit Ceumars eigen koker. De liederen zijn stuk voor stuk heel aangenaam om naar te luisteren. Met haar warme stem en door de kleurrijke instrumentatie neemt ze je mee naar haar Braziliaanse wereld in *Minas Gerais*. *Liberdade* is een van de mooiste liederen, *Choro Cavaquinho* een lichtvoetige mix van choro en samba. *Engasga Gato* is het meest swingend, heeft een bijna Cubaanse feel. En als ze in het liefdeslied *Turhilhã* zingt over capoeira bedoelt ze niet de dans, maar doelt ze op de uitdagingen van het leven. Want Ceumar is meer dan een zangeres, ze wil met haar liederen een verhaal vertellen!

Rik van Boeckel

Neil Cowley Trio

Touch & Flee

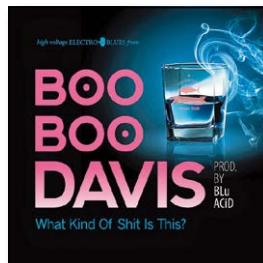
Naim

JAZZ

Dat het Neil Cowley Trio, na het meesterlijke, muzikaal rijk geschakeerde *The Face Of Mount Molehill* van twee jaar terug, een andere koers zou gaan varen, lag in de lijn der verwachtingen. Het album was een opsom-

ming van alles waar het trio al jaren mee onderweg was. En de toevoeging van strijkers bleek een geniale zet. Hoewel Cowley een volledige *Face Of Mount Molehill part 2* in zijn hoofd had, besloot hij het roer flink om te gooien en de uitdaging met zijn trio (naast Cowley op piano de geweldige Rex Horan op bas en Evan Jenkins op drums) aan te gaan. *Touch & Flee* is een kaal klinkend album geworden waarbij puur de sound van piano, bas en drums te horen is. De composities zijn sober in opzet en de arrangementen bevatten veel lucht. Het oorspronkelijke pianospel van Cowley is echter zo superherkenbaar en het ritmetandem zo op dreef dat we van een zeer geslaagde nieuwe stap van het Neil Cowley Trio kunnen spreken.

Dick Hovenga

Boo Boo Davis

What Kind Of Shit Is This?

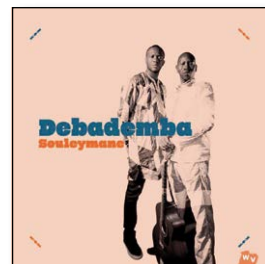
Black & Tan/gelimiteerd op vinyl, als streams of downloads

ELECTROBLUES

Naar verluidt zijn dit letterlijk de woorden van Boo Boo Davis na het horen van de eindmix. In het verlengde van *Mix & Dorp* heeft gitarist/platenbaas Jan Mittendorp de handen ineengeslagen met gitarist Mischa den Haring om als producersduo BLu ACiD de

blues de 21^e eeuw in te loodsen. Waar Davis bij voornoemd project al prominent vertegenwoordigd was, vormt hij hier het stralend middelpunt. Gezegend met een gezandstraalde strot die het midden houdt tussen die van Howlin' Wolf en Captain Beefheart en zijn onbespoten mondharmonica-escapades laat hij de hypnotiserende blues van zijn thuisstaat Mississippi herleven op een contemporaine basis van aanstekelijke elektronische beats en repeterende gitaarriffs. De voormalige drummer achter Little Walter, Sonny Boy Williamson en Elmore James heeft er hoorbaar plezier in en het resultaat is dan ook verbluffend. Blues voor de toekomst.

Marcel Haerkens

Debademba

Souleymane

Harmonia Mundi

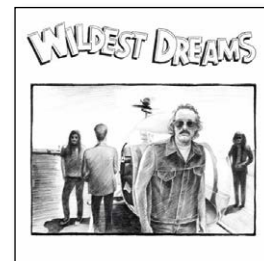
AFROJAZZ

**** 1/2

Het Malinese Bambara muziekidoom, dat al uiterst uitgestrekt is, blijkt over nog meer bijzondere buitenbeentjes te beschikken. Het in Burkina Faso gewortelde zang- en snaren-duo Debademba (big family) bestaat sinds 2009 en gold als een goed bewaard muzikaal geheim in Parijs. Deze zomer staan ze op alle toonaangevende wereldmuziekfestivals, waaronder Afrikafestival

Hertme en Musiques Metisses in Angoulême en op hun tweede album gebruiken ze ook jazzy elementen en arrangementen om hun van tijd tot tijd zeer urgent gezongen 'Mali'-groove in te kleuren. De zang van Mohamed Diaby, zoon van de befaamde Ivoriaanse zanger Coumba Kouyaté, doet in het door gitarist Abdoulaye Traoré spannend getokkelde *Touma* denken aan de jonge Salif Keita. Piano, banjo en blazers en zelfs strijkers geven hen steun, vooral in het afrobeatachtige *Saiwa*, maar als duo sec zijn ze ook niet mis. De Franse producers hebben er smaakvolle westerse elementen aan toegevoegd, zoals een viool in de ingetogen klagzang bij het reflectieve *Dianamo*, waar ook een flamencoachtige gitaarsolo opduikt. De elf gevarieerde songs kennen een rijk geschakeerde, warme akoestische Westafrikaanse sfeer, waarbij de werkelijk prachtige zang van Diaby de toon zet. Bijzonder.

Pieter Franssen

DJ Harvey

Wildest Dreams

International Feel Recordings

DANCE

De Britse DJ Harvey staat wereldwijd bekend als DJ die in de clubs en op de grote festivals